

JUL

NOCTILUCA

-61

REDAKTIONSSPALT

VAD ÄR NOCTILUCA??? Svvara om ni kan.

Ingen tycks veta vad Noctiluca är för något. Noctiluca är INTE en tidning där den stackars redaktionen visar hur bra (eller dåligt) den kan skriva. Noctiluca är absolut inte heller ett annonsblad för olika firmor. Nej -

Noctiluca är organ för skolans konvent, där alla konventsmedlemmar, men märk väl - också alla elever i de lägre klasserna samt lärarna har sin fulla rätt att ge utlopp åt sin våldsamma skrivlust. En konventstidning får och skall innehålla bidrag av alla slag: noveller, sagor, skarpa kritiker av eventuella missförhållanden, kåserier, dikter, skämt, reportage, berättelser, intervjuer o.s.v. i all oändlighet.

Varför är det inte en vana att FRIVILLIGT komma med något som man vill ha in i tidningen? Noctiluca är ett slags Allmänhetens spalt, där alla är välkomna med sin egen åsikt. Det är en heder att få in ett bidrag i tidningen, tag er chans!

God Jul, förresten.

Red.

KONVENTET

KURATOR: mag. Paul Hägglund
ORDFÖRANDE: Erik Frostell
VICEORDF.: Leif Granqvist
SEKRETERARE: Else Ahonen
KASSÖR: Torbjörn Karlsson
PROGRAMCHEF: Virve Lihte
STYR.MEDL.: Christian Ahlbom
JUN.MEDL.: Martin Bärlund
IDROTTSORDF.: Kaj Grahm

NOCTILUCA

ANSV UTGIVARE: mag. Harry Gayer
REDAKTÖR: Ingmar Ström
RED.SEKR.: Tuva Korsström
RED.MEDLEM: Tua Niklander
" Krister Koivula

NOCTILUCA

Organ för konventet vid Äggelby Svenska Samskola

Vad betyder

'DEN STORA SKOLREFORMEN'?

Mer än en gång har vi i tidningarna sett den stora skolreformen omtalas. Men då tiden gått och ingen större förändring i skolornas liv har inträffat, har mången undrat vad det hela går ut på och om det någonsin blir något av det.

Ja, trots att saken länge har diskuterats, är det ännu bara fråga om planer. Meningen är att läroverkens mellanskolklasser skulle utbrytas från denna skola och sammanslås med folkskolan till en 9-årig s.k. läropliktsskola eller enhetsskola, som skulle vara kommunal liksom den nuvarande folkskolan.

Läroverkens gymnasialklasser skulle enligt planerna ombildas till en 4-årig fristående skola. Då läropliktsskolan som sagt vore 9-årig, skulle den sammanlagda skoltiden för den som går år och klass alltså ökas till 13 år.

Studentexamen skulle helt slopas (ack, så skönt tänker högreklassisterna) men i stället skulle något slags inträdesexamen i många ämnen införas (desto värre för blivande gymnasister).

Detta är alltså de senaste planerna i stora huvuddrag. Men det är viktigt att påpeka, att knappast ens den envetnaste kvarsittare bland de nuvarande eleverna själv kommer att uppleva dem i praktiken. Det räcker nämligen många, många år förrän de har genomförts - om det nu verkligen någonsin sker. 'Enhetsskolister' kan möjligen elevernas yngsta syskon bli - eller ska vi säga deras egna barn en gång.

Men det kan ju vara bra att veta vad begreppet betyder.

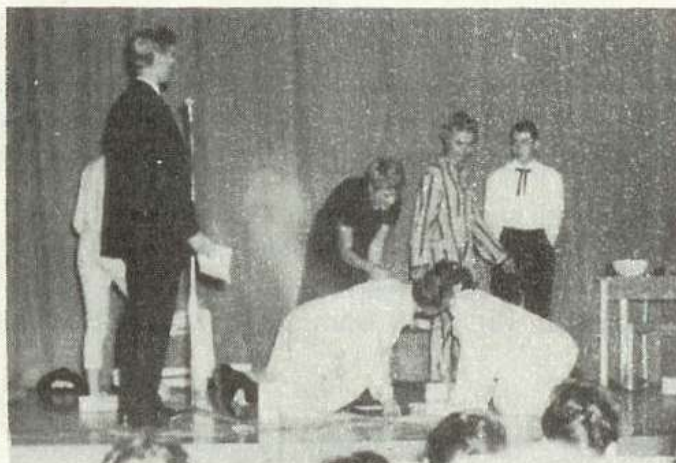
IHS

KONVENTSSVAMMEL

I oktober höll konventet sin traditionella KONVENTSINTAGNING. I femte klassen fanns det för en gångs skull ovanligt många förmågor som kunde roa publiken. De var också, underligt nog, med på noterna då det gällde att spöka ut sig under intagningen. Några av de unga männen var alldeles förtjusande i sina korta babydollnattlinnen. Litet otrevligt var det naturligtvis att kliva i stora pappaskar på skrangliga, nervösa ben. Flickorna hade också handlat klokt och lämnat bort litet av läppstiftet, som anses vara så nödvändigt då man kommit så högt som till femman. De fick ju desto mer läppstift i ansiktet under ceremonin.

Efter många natters vaka och själsliga plågor lyckades man få programmet så omväxlande som möjligt. Några av programpunkterna tycktes roa publiken mer än andra. Det var en fröjd att se hur en av femmans medvetnaste flickor kröp på golvet med mjöl i hela ansiktet. En annan fick sitt livs tillfälle att krama om en av femmans ynglingar. Resultatet var inte så värst strålande, ty som alla vet är ju nutidens ungdom mycket blyg.

Men höjdpunkten var ändå den, då två gulnäbbar ikläddes malpåsar

och släpades in på scenen. De fick varsin klubbiga negerkyss i handen och tillåtelse att smeta ned den andra hur mycket som helst. Det var en aning svårt, för varderas ögon var förbundna. Men hetsade av den ivriga publikens heja-rop, blev det slutligen fullträff i ansktet för vardera, och striden fortsatte ännu i duschrummet.

Programmet fortsatte i samma stil, tills alla femmor blivit högtidligen intagna. De fick sin sedvanliga stämpel i pannan och drack konventets skål. Det verkade dock inte som om de skulle ha uppskattat det särskilt, för det hördes bara huj och usch och huu. Ändå hade det varit så mycket besvär med tillredningen. I den s.k. bålen fanns det allt från råa äggulor till snus, men som sagt var, otack är världens lön.

IVO ANDRIC

-årets nobelpristagare i litteratur

Jugoslavien utgör ett virrvarr av olika folk, språk, religioner och kulturer. Detta har satt sin prägel på landets rika och blomstrande litteratur. I själva verket har Jugoslavien inte en litteratur utan många, varje folkgrupp har sina egna särpräglade författare.

Att indela jugoslavisk litteratur efter landets fyra folkgrupper: den serbiska, den kroatiska, den makedoniska och den slovenska, är emellertid inte tillräckligt. - Bosnien, berglandet Montenegro och staden Dubrovnik har alla sin egen historia, sina egna traditioner och en egen litteratur som anknyter sig till dem.

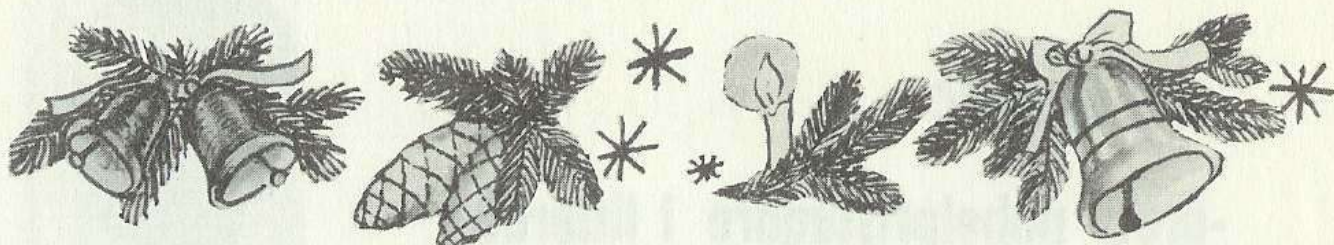
Årets nobelpristagare Ivo Andric representerar den bosniska litteraturen. Hans språk är serbokroatiskan.

Andric föddes 1892 i den bosniska staden Travnik. Han studerade i Wien och Krakow och slog därefter in på den diplomatiska banan. Sin ungdom tillbragte han utomlands, och under denna tid omfattar hans litterära produktion några novellsamlingar, två band lyrisk prosa samt verk om Bolivar, Goya och Petrarca. 1941 lämnade han den diplomatiska karriären, bosatte sig i Belgrad och började på allvar ägna sig åt sitt författarskap. Nu tillkom hans tre stora romaner: de historiska krönikorna Bron över floden Drina och Konsulerna samt den psykologiserande romanen Fröken.

Miljön i Andrics romaner och noveller är nästan alltid densamma. Det är Bosnien han skildrar, dess lidandes historia under turkarnas välde. Hans hembygd är rik på legender, sagor och sägner, som ofta under otroliga äventyr och fingerade namn döljer verkliga händelser. Dessa orientaliska lögner, 'sannare än alla sanningar', har Andric använt sig av då han tecknat sitt lands förflutna.

Men det är inte bara ett stycke historisk krönika han vill ge', skriver Nils Åke Nilsson om Andric, 'den del av sitt land han skildrar blir en del av världen, det är inte bara om bosniska bönder, hantverkare och munkar han berättar utan om människan överhuvudtaget, hennes tidlösa undran och skräck inför det blinda ödet, inför det ondas makt.'

T.K.

JULFUNDERINGAR

'Nu ä' det Jul igen, och nu ä' det Jul igen!'

Snart är julen här med tomtar och grisar och gröt och skinka och ljusa sinnen och snälla barn, men också med en mängd bekymmer i form av alla de förberedelser som hör jultiden till.

Egentligen är julen en kyrklig fest, då man gläder sig över Kristi födelse. Detta har dock blivit en bisak för många, och man tar julen som en tid att fröjdas åt, äta gott och göra en massa uppköp.

För barnen är julen lyckligtvis endast en tid med lek och fröjd. De väntar på julgubben och ett berg av gåvor, och de njuter av att få rota fram julprydnader och av att klä granen.

Före jul hjälper far barnen att få ordning på sina saker och kasta bort det som ej mera används, medan mor gör upp långa listor över det, som familjen skall proppa i sig under helgen. Föräldrarna lovar dyrt och heligt: 'I år blir det inte på långt när så mycket julgåvor som förra julen.' Trots det heliga löftet, ser barnen på julaftonen den största säck en julgubbe någonsin burit.

Tyvärr kan en fullvuxen inte göra sig fri från olika bekymmer ens inför julen. Julkort, julgåvor, julmat, julljus o.s.v.

'Bara vi nu inte har glömt någon.' Alla bekanta bör få julkort. Om också far helst skulle glömma svärmor för alltid, måste hon ändå få ett litet, litet julkort.

Skinkan skall beställas i god tid, och fast man beslutat att köpa endast några få presenter, börjar kassan jämra sig och gömställena ta slut.

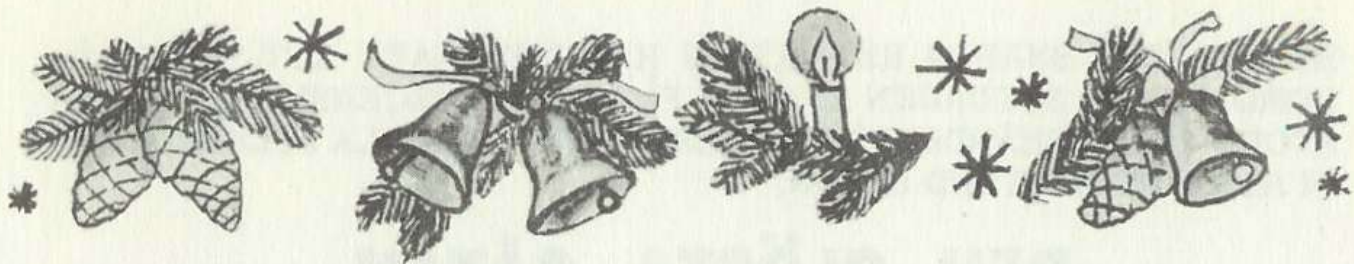
Den som ser fram mot en God JUL och ett Gott Nytt År blir ofta djupt besviken, då man redan en månad före jul fått nog av annonser och sånger, som talar om julen.

Envar ställer frågan: Varför skall det i radio sjungas julsånger redan i november, och varför skall alla affärer tala on juluppköp en vecka efter 'fars dag'?

Det är sannerligen svårt att smälta allt detta med god min i mer än en månad. Om utvecklingen fortsätter att gå åt det hållet, får vi snart köpa julkort vid midsommartid!

Innerst hoppas jag dock på och önskar er en God JUL och ett Gott Nytt År.

Y.S. kl. V.

JULEFRÖJD

Julklockor kallar
och vinflaskor knallar
till ära för Julen, vår gamle vän.
Julgranar väljes
och julklappar säljes,
alla är goda vänner igen.

Aftonen stundar
farsgubben blundar
han har nubbat i köket i smyg.
Lillkisen väntar
på dörren han gläntar.
Han är i dag så ovanligt blyg.

Och nu kommer Bocken!
Med ölfläck på rocken
i finrummet stiger han in galant,
klappar han delar
men med ögonen skelar
hän mot flaskan på bordets kant.

Julfrid sig breder
över landsbygd och städer.
Natten är gnistrande kall.
En vinglande julbock
med spyttis på rödrock
närmar sig just sitt fall.

o.l.

NOCTILUCAS SNABBA REPORTERS HAR IGEN SATT ETT NYTT REKORD. I SISTA SEKUNDEN HANN VI FÅ MED EN RECENSION AV ÅRETS STORA TEATERHÄNDELSE, SKOLANS TRADITIONELLA JULSPEL, SOM NI SÅG FÖR EN STUND SEDAN.

DEN OLÖSTA GÅTAN

Åggelby Svenska Samskola står som bekant på en ovanligt hög kulturell nivå. Ett övertygande exempel härpå utgör skolans blomstrande teaterverksamhet, som brukar resultera i minst en föreställning varje år.

Denna gång uppförde man en allvarstyngd tragedi: Den olösta gåtan. Premiären ägde rum under skolans julfest den 16 december inför en fulltalig publik.

Händelserna i stycket tilldrar sig under kostymtiden. Pjäsens huvudtema är den första kvinnoemancipationen, kvinnans frihetslängtan genom tiderna.

Det kan tyckas att skolans teaterchef mag. Gayer valt ett litet väl tungt och svårsmält ämne för en julfest. Detta må dock förlåtas honom emedan han som vanligt presterat en utmärkt regi. I den sista chockartade scenen, då de tretton friarna plötsligt uppstår, skrattar och hurrar för prinsessans olycka, krossade liv och ideal hade han nästan kusligt väl lyckats suggerera fram skräckstämningen. Han låter dessutom pjäsen avslutas till tonerna av en vild och glad marsch, som bjärt kontrasterar mot Johannas tragiska öde. - Hela utförandet bar för övrigt regissörens högst personliga prägel och det är till största delen hans förtjänst att föreställningens konstnärliga standard verkligen var så hög.

Till detta bidrog också Solveig Wallgren, kvällens primadonna. Fröken Wallgren hade i sin rolltolkning fått fram det sant storslagna hos hjältinnan och i slutscenen var hon så rörande i sin sublimes skönhet att ej ett öga var torrt i salongen. T.o.m. skolans ärevördiga rektor sågs torka en tår.

Styckets förste älskare Lasse Lejonsvans, den prsonifierade dumheten, spelades av Yrjö Sahlstedt. Det var en svår uppgift, men Sahlstedt hade tydligen naturlig fallenhet för rollen och klarade den galant.

Det illistiga andeväsendet Niklas Väpnare spelades av Leif Päckalen med en god portion humor och ledighet. Vid ett par tillfällen förivrade han sig dock och lyckades trassla till pjäsen en smula. Men då man tagit andra och tredje akten på nytt klarnade innehållet igen.

Som alltid vid Åggelby Svenska Samskola spelade sufflören en ledande roll. I de små tankepauser som ibland uppstod kunde man konstatera att årets sufflör ägde en bärig och välmodulerat stämma.

Bland goda birollsinnehavarna märktes särskilt de tolv första friarna. Det kan t.o.m. ifrågasättas om inte deras prestation var kvällens mest lyckade.

- Vår scendekoratör Thor Lindroos' kulisser utgjorde en effektfull bakgrund till denna synnerligen rika och givande teaterföreställning.

Avut.

Det hårda livet

Redan vid unga år måste flickorna vid Åggelby Svenska Samskola arbeta för mat och kläder, d.v.s. servera 'mat' och trycka tyger.

Timmen före matkvarten lurar man den godtrogna läraren och går ner för att servera tio minuter tidigare än vad som är nödvändigt. På långt håll känns stanken från köttgrytorna. Man rusar med full fart för att få det minst kladdiga fatet, för det till sitt bord och börjar läsa någon av dagens otaliga läxor. Snart hörs ett muller i fjärran. Två, tre klasser gör förtvivlade ansträngningar att på en gång tränga sig ner för den skrangliga trappan till matsalen. De första vädrar doften av spenatsoppa och försöker vända. De blir dock nedtrampade av den framvällande horden, som omisstänksamt rusar in i matsalen. Sista man är en lärare som med ett försmädligt leende ställer sig i dörröppningen så att ingen kan smita.

De blir ett förfärligt jobb, för alla vill ha sin mat först. De viftar med sina tallrikar omkring en. När man försöker hålla åt en, blir denna vanligen undanskuffad. Soppan väljer ner på nästa tallrik, som i misstag var där. Till tack får man bannor. När alla äntligen fått sin mat visar det sig, att en riksolycka har inträffat; den lille Mats har ingen sked! Hela bordet är i uppror. Därefter följer olycka på olycka. Kommandoropen haglar. 'Var är knäckebrödet?', 'Ro hit med saltet!', 'Torka det där!'

Slutligen är alla mätta och 'belåtna' och troppar av. Då återstår det värsta, disken! Alla trängs i köket och grälar om vems tur det är att torka skedarna, vem som har varit flitigast o.s.v. i det oändliga.

När man fått nariga men dock rena händer går man upp till klassen för att smutsa ner dem igen, nästa timme är teckning.

När Teckis kommer in råder en vild hetsjakt på färger och valsar. Alla tycks tänka: 'Ditt är mitt, men mitt är inte ditt'. När man har hittat en vals, om man nu gör det, så är det vanligen fel färg på den. Efter en halv timmes ihärdigt gnuggande har färgen bytt plats från valsen till händerna och man sätter ny färg på båda. Då rusar någon fram och skriker: 'Du har tagit min vals, och just som jag tagit bort den där hiskeliga' röda färgen, så går du och sätter dit den igen!'

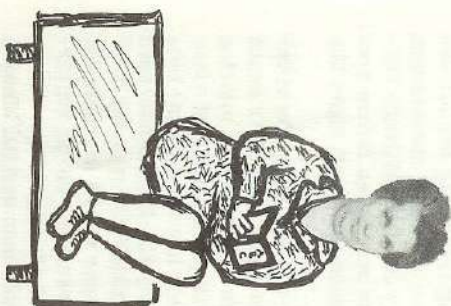
En klen tröst, när timmen är slut och man står med sina händer i alla regnbågens färger, är att Teckis händer är om möjligt ännu grannare.

Sålunda uppfostras vi blivande makor och mödrar till huslighet och dygd.

Två par svarta labbar i klass IV b.

STJÄRNPARADEN

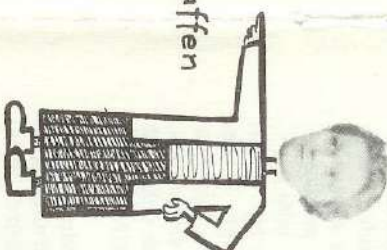

tänk
åtta
gånger...

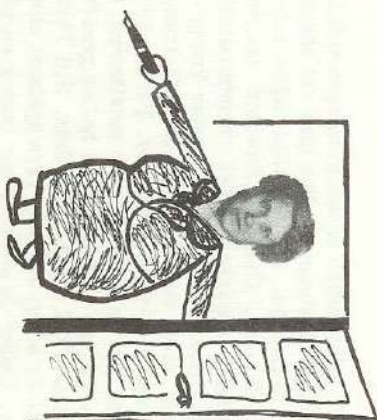

MINA SMA
BARN...

håll klaffen
där!

det är min
PLIKT
att skriva
opp er....

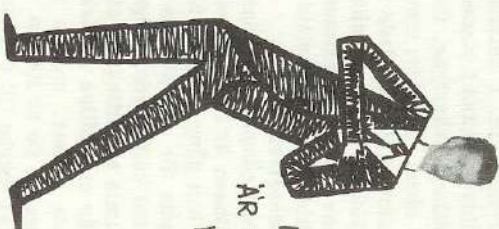
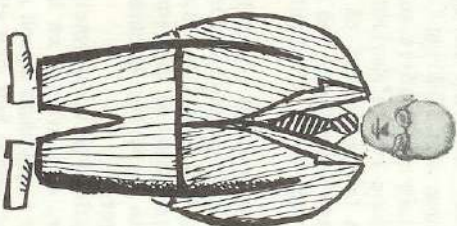

SAKUTIRALLA!

sacramento
italiano
guano....

$$\sqrt{\lambda \gamma} = \frac{k \text{ pm}}{se \cdot 1.2} (\alpha^2 - \beta^2)$$

NÄR NI NU
ÄR PÅ EN SÅ HÖG
KLASS SÅ...

STJÄRNPARADEN

JOHN COLTRANE

-en aktuell jazzprofil

Klarinetten är ursprungligen dixieland- och swing-epokens mest framträdande instrument. Den blev vid början av 40-talet allt mera undanträngd av saxofonen. För tillfället utgör saxofonen det viktigaste instrumentet i sektionen. Coleman Hawkins var den första stora saxofonisten. Hans spelsätt utmärkes av det robusta osentimentala greppet och den sensuella stora tonen. Senare kom Lester Young - kanske jazzens största musiker - fram med sin lågmälda ton och frasernas linjerenhet. Sedan kom bop-epoken med Charlie Parker. Parker är kanske den musiker som har betytt mest för de efterföljande musikerna, oberoende av instrumentet. Young och Parker påverkade en hel ny generation av musiker, av vilka man kan nämna Zoot Sims, Stan Getz, Bill Perkins och Sonny Stitt. En sentida gigant är Sonny Rollins, vars spelsätt utmärkes av en ny, metallisk och hård ton. Under de senaste fem, sex åren har John Coltrane allt mera kommit i blickpunkten.

John Coltrane föddes 1926. Redan i sitt barndomshem började han spela, först engelskt horn och klarinett, sedermera altosaxofon. Enligt egen utsago var Lester Young, Johnny Hodges och naturligtvis 'Yardbird' Parker hans stora läromästare. I Philadelphia fick han sin skolning och var redan vid 20 års ålder välkänd i stadens jazzkretsar. Efter det han spelat i vissa mindre, okända orkestrar, finner vi honom som 22-åring i John 'Dizzy' Gillespies stora orkester, men han hade icke några större solistframträdanden. Omkring 1952 spelade han med 'blues-kungen' Earl Bostic. Men det var först 1955 när 'Trane' slöt till Miles Davies kvintett, då man på allvar fick ögonen upp för tenoristen som spelade annorlunda. Han spelade tre år med Miles samt en kort tid med Thelonius Monk. Efter det har han spelat i egna orkestrar.

Efter att första gången ha lyssnat på Coltrane invänder säkert lyssnaren, att han antingen är en kulspruta eller att hans ton inte hör hemma i jazzen eller att han gång på gång är ur balans. Och säkert är, att hans musik är främmande för den som har vant sig att lyssna på jazz som en diskret bakgrund vid kaffebordet. Han spelar inte de vanliga klicheerna, som får oss att mumla någonting om att det svänger.

Under hans år med Miles utmärkes hans spelsätt av komprimerade, rytmiskt invecklade fraser, snabba sextondelar, som avbryts av långa sammanbindande toner. De är liksom vilopunkter innan nästa attack sätts in. Man lägger också märke till den distinkta tonen nästan helt utan vibrationer och ett register, som omfattar tre hela oktaver. Musikens stämning är bopens, orolig, snabb och pulserande. Coltranes intervaller domineras

LILLA STUDENTEN

Inträdesförhövet den 1 juni 1961

Den första juni for min kamrat och hennes mamma, min mamma och jag med 8.54-tåget till Åggelby. Vi skulle tenta in till första klassen. Det var nästan alla flickor från min förra klass, som kom med samma tåg. En sak var jag förvånad över, och det var att jag inte alls var nervös. De ämnen som jag kommer ihåg är matematik, uppsats och ett ämne, som jag inte vet namnet på. Vi hade matematik båda dagarna. Första dagen hade vi texttal och andra dagen hade vi texttal och färdigt betecknade tal. I uppsatsen läste magistern först en saga, som vi själva skulle fortsätta med. Det andra ämnet gick ut på att magistern läste en saga, som vi sedan skulle skriva när han läst den.

Vi hade tur med vädret, solen strålade på en klarblå himmel. Man skulle ha matsäck med sig, som man fick äta på matkvarten. När alla proven var slut for man hem. Huru många poäng man hade fått fick man veta på kvällen den andra juni.

Ja, nu har jag inte mera att berätta, så jag slutar här.

Annika Söderström
klass I b

inte av bopens terser, han använder med förkärlek nonen, alltså skalans nionde ton och ännu större intervaller, speciellt vid de långa glidningarna uppe i höga registret. Ännu kan man nämna den suveräna fraseringen, som bryter ned den vanliga indelningen av bluestemat i fyra tacters sekvenser.

Hans intressantaste album är 'Giant steps', som utkom i fjol. Man märker här, hur 'Trane' vuxit till i djärvhet. Tekniken har blivit ännu en aning mera distinkt, tonen litet skarpare, fraserna ännu längre och rytmsmiskt mera invecklade, och hela greppet ger en känsla av att här spelar en man, som vet vad han vill säga och också har musikaliska och tekniska förutsättningar.

I 'Tranes' allra färskaste album 'My favourite things' hör vi igen ett nytt drag i hans musik. I detta album spelar han för omväxlings skull sopransaxofon.

Efter att ha hört detta album frågar man sig dock osökt om Coltrane håller på att lämna jazzen eller om jazzen håller på att ändras, en nog så brännande och aktuell fråga.

Höstens idrot

En gång var intresset för idrott i vår hedervärda skola levande och aktivt, men tyvärr måste vi konstatera, att skolans idrottsliga prestationer numera inte varit tillfredsställande. Idrottsföreningen hoppas innerligt att idrotten skall stiga ur den vågdal den nu befinner sig i och utmärka sig som i fornstora dagar. Eleverna vid ÅSS torde ha möjligheter att hävda sig i idrottsliga sammanhang, ty ingalunda har de sämre spänst nu än för några år sedan.

Höstens skolidrott inleddes denna gång med HSID-mästerskapen i fotboll. Vi fick visserligen ihop ett lag, men tyvärr uteblev framgångarna i denna gren, som förut varit en av 'Ägelis' paradgrenar. Laget visade dock en ovanligt stor optimism och kampglöd, som ledde till en seger (2-1 över 'Broban').

Kronan på nederlagen var förlusten mot OYK med 1-2. Laget som till en stor del bestod av lägreklassister kommer säkert att ha framgång i framtiden. Vi hoppas att det blir redan nästa år.

SFSI:s mästerskap i simning avgjordes i Helsingfors' gamla simhall. Vår skola representerades endast av flickor. Anneli Olofsson belade en fjärde plats och två sjätte platser, medan systemen Roze knep en femte placering. Stafettlaget kom in som femma med tiden 3.07.5.

Förbundsmästerskapen i friidrott gick av stapeln denna gång i Lovisa, dit idrottsföreningen hade skickat flere deltagare. Framgångarna var inte överväldigande. Hans Forsblom kl VI visade dock stora löpartalanger och vann övertygande 1000 m för juniorer med tiden 2.51.6.14 x 100 m stafett för pojkjuniorer lyckades laget (Sträng, Byman, Lundström och Gröndal från kl IV) kämpa sig till en hedersam fjärde plats med tiden 49.0. Segrarna vann med tiden 48.3. Underligt nog finns det få friidrottsintresserade flickor i skolan. Vi hoppas de bättrar sig och återkommer nästa år med en framgångsrikare trupp.

Vi kan säga, att korgbollen haft det största intresset denna höst. Träningsmöjligheter har beretts fämst åt de högre klassisterna några gånger i veckan efter skolan. Vårt lag anmälades till HSID-mästerskapen. Serien spelades i två zoner. Laget överraskade positivt med att besegra Muncca och Brändö. Vid seriens slut såg Äggelbys siffror ut så här: 4 matcher med 2 förluster och 2 segrar, målkvoten 125-133 och poängtalet 4.

Till slut tackar Idrottsföreningen de elever som deltagit i höstens tävlingar och önskar att idrottsintresset inte slockar totalt under julfe-rierna.

Idr.ordf.

Korgboll

ÅSS och OYK möttes i korgboll 14.11.1961. Matchen spelades i OYK:s regi.

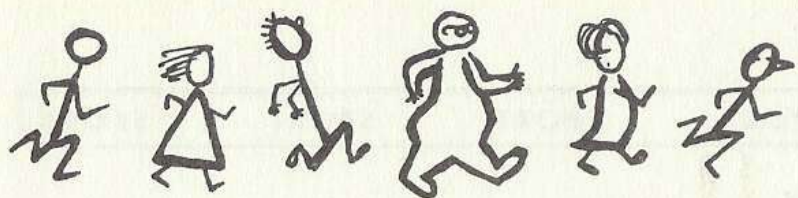
Matchen blev mycket jämn. Båda lagen ökade turvis sitt poängtal. Första halvleken var en fartfylld uppgörelse och alla försökte göra sitt bästa. Man lyckades i kasten och man lyckades även hindra motståndarna att göra korg. ÅSS:s pojkar lyckades över alla förväntningar i denna halvlek, och vid halvtid ledde OYK med endast 38-34.

Andra halvleken blev inte lika fin som den första. Till största delen berodde det på, att konditionen började tryta. ÅSS höll jämna steg med motståndarna ända till mitten av denna halvlek, då laget kom in i en trötthetsperiod och OYK fick husera tämligen fritt på planen. Mot slutet av matchen piggnade ÅSS dock till och försökte minska poängskillnaden. Men då var det redan för sent. OYK försvarade sig fint och vann matchen med 70-50. Bästa man på plan var Henrik Andersen, som gjorde 34 poäng. Laget bestod i övrigt av Rolf Saxberg, Stig-Olof Jansson, Kaj-Erik Jansson, Kaj Grahn och Björn Österholm.

ÅSS visade fina takter i denna match och det lovar gott i fortsättningen. Bravo ÅSS!

Kaj-Erik Jansson

alla springer till

JULKLAPPARNA FRÅN

S T O C K M A N N S

CENTRUM I CENTRUM

Ny Nyare **NYA PRESSEN**

Piggare, bättre och från nyåret billigare än förr. Glöm inte att köpa Nya Pressen, att prenumerera, eller ännu hellre FÖRMANSPRENUMERERA. Genom förmånsprenumerationen Hbl + NP vinner Ni 600 mark per år.

Vill Ni ha hela världen i ett nötskal

LÄS NYA PRESSEN!

God Jul!

Helsingfors Sparbank

Till "skutt" och skola

VIA
PUKEVA
KAPPA-KESKUS

Även på
AVBETALNING

PUKEVA

Kajaniemig. 5-7

KAPPA-KESKUS

Julklappsbekymmer?

Nu närmar sig julen redan med stormsteg och visst är det ju hur härligt som helst - det är bara det att vad skall man hitta på åt mamma och pappa och brorsan och faster Elsa och... ja, vi föreslår att du styr stegen till Nyblin. Där finner du något för alla dem du vill köpa åt - dessutom kan du vara säker på att dina gåvor blir fullträffar. Hur är det - har pappa redan blyxt-ljuslampor till sin kamera? Det finns massor att fotografera under julen när hela släkten är samlad. Andra förslag för lyckliga kameraägare - filmer av alla de slag, exponeringsmätare, självutlösare, kopieringsapparater - ja, vi har faktiskt allt för foto. På tal om kameror - har vi förresten själv en? Om inte, passa på att önska dej en till jul!

NYBLIN ÄR ALLTID REDO ATT HJÄLPA BÅDE LÄRARE OCH ELEVER VID VAL EN GÅVOR

FOTO-NYBLIN

Man står sig slätt

om man inte försäkrat rätt.

Skynda på, gör det redan i dag

och Ni är skyddad mot skador av olika slag !

S V E N S K - F I N L A N D

Helsingfors Lönnrotsgatan 17 Tel. 10075
Kontor i Borgå, Ekenäs, Åbo och Vasa

REPR. ÖVERALLT I SVENSKBYGDERNA

